

Một trong những công việc mà anh đã làm ở công ty ông con gái, khi nói cho bố mẹ cô hiểu khi phải nhận một “âm thầm gọi anh nói đến đâu cô đến” của mình, đó là công việc anh nói.

Đoàn diễu hành tưng náo đi đầu vào võng, ngó lại ta đã nhái theo bài hát “Hòn vọng phu” như sau :

- Bao nhiêu đêm c  m roi đ  ng đ  i ch  ng v  ,
Bao nhiêu đêm vòng tay đ  ng nghe ch  ng th  .

Không hiểu bên Thầy sĩ, người ta hiểu ra làm sao và hiểu theo phong cách nào ? Chắc còn tôi Việt Nam, người ta hiểu sai lầm, trong một lúc và với bất kỳ lý do nào. Vui cũng hiểu, buồn cũng hiểu và thậm chí mục đích hiểu là hiểu, nhưng cần lý do nào sẽ.

Vì vậy, phong trào nhũn củ “liên tục phát triển”. Chết thối mà đột nhiên mình thu hoạch vào hàng nghèo rồi mừng rỡ, nhũn ngiời có mặt để nhũn ngiời thối bia rồi tiếp tục trên thối giời và hàng năm ngiời ta sẽ nhìn ra không biết bao nhiêu triệu lít bia.

(Hình minh h a)

Rồi trong nhò ng ngày gòn đây tởi Saigon, xuỏ t hiỏ n hàng loỏ t nhò ng “làng nỏỏ ng”, làng “lỏ u”...Cỏ chiỏ u chiỏ u đi ngang qua nhò ng thỏ làng này, mùi thỏ t thỏ cá mú bỏ c lên làm điỏ c mũi hàng xóm. Tỏ t cỏ nhò ng điỏ u y, gỏ đã có đỏ p trình làng.

Riêng hôm nay, gỏ sỏ nhìn hiỏ n tỏỏ ng nhỏ u đỏỏ i góc đỏ cỏ a anh đỏ n ông cũng nhỏ cỏ a chỏ đỏ n bà, đỏ rỏ i đi đỏ n mỏ t kỏ t luỏ n cỏ thỏ, đó là ta phỏ i nhỏ u nhỏ thỏ nào cho đáng mỏ t mảy râu.

Tuy nhiên, trỏỏ c khi đi sâu vào chi tiỏ t, gỏ xin đỏ cỏ p tỏ i vỏ sỏ tỏ cỏ a trỏỏ ng phỏi nhỏ u, đó chính là Lỏ u linh.

Theo sách vỏ thì Lỏ u linh tỏ là Bá luân, ngỏỏ i đỏ i Tỏ n. Ông thuỏ c nhóm “thỏ t hiỏ n”, tỏ c là mỏ t trong bỏ y vỏ hiỏ n tài ỏ Trúc lâm, tính tình phóng khoáng, thích uỏ ng rỏỏ u lỏ i giỏ i thỏ vắn. Ông đã đỏ lỏ i cho đỏ i mỏ t bài thỏ bỏ t hỏ, ca ngỏ i cỏ t cách phong lỏ u cỏ a viỏ c uỏ ng rỏỏ u. Bài thỏ ỏ y mang tỏ a đỏ là “tỏ u đỏ c tỏ ng”. Chỏ thỏ mà trong “Cung oán ngâm khúc” có câu :
- Cỏ tiên, rỏỏ u thánh ai bỏ ng,

Lỏ u linh, Đỏ thích là làng tri âm.

Tỏ c truyỏ n trỏ ng : vào mỏ t đêm trắng thanh gió mát, ông ngỏ i uỏ ng rỏỏ u và ngâm thỏ vỏ i các “chiỏ n hỏ u” trên mỏ t chiỏ c truyỏ n. Trong lúc cao hỏ ng, ông đỏ ng lên, loỏ ng choỏ ng bỏỏ c tỏ i mũi thuyỏ n. Nhìn thỏ y vỏ ng trắng lung linh đỏỏ i đáy nỏỏ c mà cỏ ngỏ là lỏ lỏ ng trên bầu trỏ i, ông liỏ n giang tay nhỏ y xuỏ ng ôm lỏ y trỏ n vỏ ng trắng và bỏ thỏ là...dòng nỏỏ c cuỏ n trôi.

Tỏ đó cho đỏ n nay, dân bỏ m nhỏ u vỏ n thỏỏ ng đỏỏ c gỏ i là đỏ tỏ cỏ a Lỏ u linh và tôn ông làm sỏ tỏ cỏ a mình.

Nhiỏ u ngỏỏ i cho rỏ ng :

- Đỏ i vỏ i phỏ n lỏ n đỏ n ông con giai, thì tình yêu đi vào trái tim thỏỏ ng phỏ i rỏ qua ngỏ đỏỏ ng cỏ a bao tỏ .

Đỏ u đó chỏ ng tỏ rỏ ng anh đỏ n ông con giai nào cũng khoái ăn ngon. Thỏ nhỏ ng, đỏ ăn thỏ nh soỏ n mà thiỏ u chỏ t cay cay đỏ đỏ a mỏ i thì cũng hóa thành nhỏ t nhỏ o nhỏ ngỏỏ i xỏ a đã bỏ o :
- Cỏ không rỏỏ u nhỏ kiỏ u không cỏ . Đỏ rỏỏ c kiỏ u mà không có cha chỏ sỏ thì còn ra cái thỏ

thì ng chi nà.

Chính vì vậy, rồ u đã xu t hi n t m t thu r t xa xa và có m t trên t ng cây s n i các dân t c, t đông sang tây, t c chí kim và làm thành nét đ p riêng c a văn hóa. Ch th mà trong ngành du l ch, ng i ta đã đ a ra chiêu bài n n “văn hóa m th c” c a dân t c mình đ thêm ph n h p đ n h u đ b m óc túi du khách.

Gã không bi t ai là ng i đ u tiên đã ch bi n nên rồ u. Thôi thì đành đ a vào Kinh thánh vậy. Theo sách Sáng th ký : sau c n đ i h ng th y, khi n c đã rút h t, thì Noe đã trông nho và làm rồ u. Ông cũng đã nh u m t ch u túy lúy v i nh ng x rồ u đ u tiên c a mình.

Và th là chuy n nh u đ c ph bi n và tr thành m t t p t c c a loài ng i. Hai tên b n kh rách áo ôm lâu ngày g p nhau, th nào cũng ph i làm x ng x ng v i nhau vài tảo. Các chính kh a h i đàm “mí” nhau và khi cu c h i đàm k t thúc, th nào cũng ph i có màn chiêu đãi ti c tùng.

Cũng b i l y, mà các c ta ngày x a đã b o :

- Nam vô t u nh k vô phong, có nghĩa là đ n ông con giai mà không bi t u ng rồ u thì nh c treo mà không có gió. rũ.

Gã xin ghi l i n i đây tâm s bu n c a m t anh con giai không bi t nh u, đ c đ ng trên báo “Ph n Ch nh t” :

“ Khi còn đ c thân m i l n đ c b n bè m i đi đ đám ti c, tôi đ u ph i len lén ch n nh ng bàn t p trung phái n và cũng ch n cho mình m t lo i th c u ng gi ng y nh h là m t chai...n c ng t! Trong lúc b n bè cùng “h” đang hí h ng v i nh ng ly bia vàng óng, sóng sánh b t, t ng b ng hô vang “Zdoô, zdoô...” m t cách h t s c sôi đ ng, thì tôi ch bi t c m cúi g p l y g p đ cho đ n món cu i cùng h u đ c...ra v ! Đ n khi l p gia đình, đi u kém nay m n này l i càng đ c b c l rõ ràng h n. Ngay vào ngày c i, th ng chú r là ng i “b” u ng nhi u nh t. H t bàn này đ n bàn khác, h t ng i này chúc m ng đ n ng i kia m i m c. M c dù đã “t nh lòng” ph i ki m ch t i đa đ b o đ m cho m t đêm tân hôn...c c k t nh tảo, nh ng tr c nh ng l i chúc t ng quá chân thành c a b n bè, c a bà con hai h , tôi cũng ráng g ng mìn...u ng, nh đ nu t c n t ng l i chúc m ng chí tình chí nghĩa y! Cho t i bàn cu i cùng, tôi ch còn nh đ c mang máng hình nh có ai đó đã...vác tôi ra xe taxi r i đ a v nhà tr c khi tàn ti c c i! Đ n khi gi t mình t nh gi c đã là b y gi sáng c a ngày hôm sau và đi u ch c ch n r ng trong đêm tân hôn đó, chú r v n còn là chú r và t t nhiên cô dâu cũng v n còn là cô dâu, ch ng chút m y may xây x c. Đâu đã h t, đi u kém may m n y v n còn theo đ i tôi

cho đ n bây gi . Ch ng là gia đình bên v tôi r t đông ng i, b n anh em trai c ng thêm v i ba ng i anh c t chèo, v chi là b y ng i và ai cũng u ng bia nh u ng...n c mía, ch i loì mình tôi là “y m th ”. Nh ng lúc gi t t, tôi ch còn bi t ng i khép nép bên v đ đ c “che ch ” kh i b ép u ng...Có th nhi u bà v c nghĩ ch ng mình không bi t u ng r u là m t đi u h nh phúc, nh ng các bà đầu có th hi u h t đ c nh ng “n i th n thùng” c a các ông m i khi đ ng chuy n. Đàn ông đàn ang nh tôi mà không bi t u ng r u qu đáng x u h . Vì th , n u cho tôi m t đi u c, tôi s ch ng do d nói ngay r ng :

Ph i chi tôi cũng bi t...nh u”.

N u nh cô gái i th i đã tâm s :

- Không ch ng kh i m ch em i!

Thì h n anh chàng này cũng ph i i n ti ng mà kêu lên :

- Không nh u kh i m anh em i!

Đã v y, nhi u lúc ch ng mu n nh u mà cũng v n b nh u và b t bu c ph i nh u, thì nào có khoái, có vui s ng gì cho cam. Dĩ nhiên ở đây gã không bàn t i nh ng v sáng say chi u x n t i lần quay, thu c hàng cao th võ lâm, b m nh u m n tính hay dân ghi n h ng n ng, dám v ng c tuyên b :

- Thà b ...v còn h n b ...nh u.

Nh ng ch xin đ c p đ n nh ng đ ng th ng th ng b c trung, m i khi nh u đ u có nh ng lý do chính đáng và i m lúc có c gi y phép c a...bà xã n a. V y t i sao nh ng đ ng y i nh u, hay nói m t cách khác, nh ng đ ng y nh u đ làm gì ? Đ a vào m t bài báo trên “Ph n Ch nh t” gã xin b túc và đ a ra nh ng lý do khi n ng i ta nh u m t cách r t chính đáng.

Lý do th nh t, đó là ph i nh u thì m i có ti n.

M i nghe qua i phát bi u này thì th y nó có v vô lý, b i vì theo lu t kinh t : càng đông vui thì i càng hao. Nh u mi t thì th nào cũng m c ch ng “viêm màng túi” kinh niên. Th nh ng, n u suy nghĩ m t chút, gã th y cũng đúng.

Có m t anh b n, ch m t doanh nghi p t nhân, v n đ c xem là “chuyên gia” nh u. G i đi n tho i tìm anh ta th ng đ c nghe con gái anh ta tr i :

- Ba con đi nh u r i.

Vì anh ta phải “thay” chỗ ng quán xuyến công việc số n xuất, trông coi cửa sổ kiêm luôn nghề...”chỗ điếm” :

- Anh ý đang nghĩ vì ông n, ông kia quán...

Còn anh ta thì lại tâm số :

- Như hoài chán lắm, ở nhà với vợ con thích hơn, nhưng có như u mới ký được nhiều hợp đồng làm ăn. Hoàn tất hợp đồng, lại là gì cũng lại...như u tiếp đi kiếm hợp đồng mới, cứ thế mà như u quanh năm.

Có lẽ đúng như vậy. Thời buổi kinh doanh cạnh tranh khốc liệt, cửa sổ cửa anh ta thì nhỏ, vốn ít nhưng đầu đầu có hợp đồng để làm, để trả lương công nhân, nhà xưởng, điện nước, thuê má và quan trọng nhất, đã nuôi sống cả gia đình bố mẹ, vợ chồng và ba cô con gái. Tuy rằng trong đó có công sức không ít cửa ngời và : hiểu về chồng và giúp chồng.

Lý do thứ hai đó là như u đi ra có tí quy n, tí chức và cũng biết thế nào ai.

Một anh bạn khác, ngoài nghề tiếp như u ở nhà hàng được ngời ta mời, anh ta cũng thế ng tiếp chức như u tại nhà với danh nghĩa là đảm giá. Giờ bên n, rồi giờ bên ngoi. Khách được mời toàn nghề nhân vật có “máu mặt”, thiên hướng nhìn vào phải n phải sát đất quy n cao chức trọng cửa anh ta. Có lẽ ngời ta thấy mình không biết là gì ai, hỏi ra mới hay :

- Giờ ngời em cửa ông n, mà khi mới mới có vài tuổi, gia đình cũng nghề còn như tên là gì, nên chồng là gì...ông trả !

Lý do thứ ba đó là như u đi thọt chút tình bè bạn.

Như trên đã nói : hai tên bạn cũ lâu ngày gặp nhau thì chuyện làm m y ly là sống lại biết bao nhiêu khi mới em đi cửa mới thu xa xa. Hơn thế nữa, khi rồi đã ngấm vào óc phải ngũ tạng, lúc bấy giờ các chức như u tha hồ mà “n”, số n sàng tỏ lòng tâm can từ phải cửa mình. Nhưng chuyển không thể nói với bà xã, thì lúc này là lúc thu n tiến như t đi tuôn ra rộng rãi cho các chức như u.

Nếu ở nhà :

- Như t với nhà gì.

Còn bây giờ và đây :

- Trách nhiệm về cái vung, thì bà xã chức chức cũng nghề là cái thế gì cả.

Rồi u m mang trí hóa, gi i b t c n s u và làm cho tình nghĩa tuôn chảy tràn trề và lai láng khi n các chi n h u s n sàng c m thông, không ph i ch chín b làm m i, mà nhi u khi chín b làm m i m t m i hai không ch ng. Và khi t i màn chót c a v k ch, các chi n h u s hôn nhau chùn ch t, hay ôm l y nhau mà khóc thút thít, lâm ly bi đát h n c đ n bà con gái b i ph n.

Sau cùng, lý do th t đó là nh u đ nói cho thiên h bi t r ng :

- Ta đây là lo i đ n ông chính hi u con nai vàng.

Th c v y, b râu là đ u ch đ phân bi t đ n ông đ n bà, nh các c ta ngày x a đã b o :

- Đ n ông không râu b t nghì,

Đ n bà không vú l y gì nuôi con.

Th nh ng, ngoài b râu ra, vi c nh u cũng đã tr nên đ u ch đ phân bi t đ n bà đ n ông. S dĩ nh v y vì dân nh u h u nh toàn đ n ông, còn đ n bà h u nh ch ng th y...nh u bao gi .

Gã ch xin nói “h u nh” mà thôi, b i vì cũng có nh ng ch đ n bà u ng r u nh hũ chìm và cũng có nh ng ch đàn bà...m c râu m c ria, oai ra ph t. Trong khi đó l i có nh ng anh đ n ông ch bi t “phá m i” và c m thì nh n nh i tr n tru, có vác kính lúp ra soi cũng ch ng tìm th y đ c m t c ng râu.

Tuy nhiên, đ u quan tr ng h n, đó là khi nh u s ng s ng, ng i ta m i d b t ra mình là đ ng “nam nhi đ i tr ng phu”. Gã tìm th y trên báo “ph n Ch nh t” tâm s c a m t anh b n đi tìm “b n lãnh đ n ông” trong vi c nh u nh th này :

“Sau khi l y v , n u không đi nh u, các chi n h u cho r ng bây gi t i s v , “không xài đ c”. T ái n i lên, ch ng t ta đây không s ai h t. Th là t đó t i luôn luôn s ng trong tình tr ng “b n nh u m t bên và em m t bên”. Cho đ n lúc v t i “tuyên chi n” v i nh u, nà ng luôn than vãn c n nh n, kêu ca, n i gi n b o r ng th t b t h nh khi k t hôn v i m t cái...hũ hèm, thì t i th c s ho ng h t. Bu n quá, t i l i t i p t c tìm vui trong men nh u. Khi nh u, t i đ c các chi n h u tung hô, đ c em út tôn sùng và nhi u th mà lúc tàn canh t i không có đ c...Trong bàn nh u t t c đ u bình đ ng, h n th n a, nó gi i t a bi t bao bu n b c. Cùng l a v i t i, b n bè nhi u đ a đã giàu sang thành đ t, còn t i v n c quên. Nh ng trong bàn nh u, “nhà

ngói cũng như nhà tranh”, tôi cũng ngon như ai nữa biết chứ ư và chứ ư chi...Và tôi cho rằng tôi là người yêu đầu tiên, nhưng khi nhận ra tôi thấy mình có đủ “bản lĩnh đàn ông”.

Bản lĩnh đàn ông này được bộc lộ khi nhận ra khi nhận ra đã thấm vào nhận sau :

Bản cảm thấy mình là người thông minh. Ý kiến bản hoàn toàn đúng và dĩ nhiên ý kiến khác hoàn toàn sai. Bản sẵn sàng “nhảy xuống phun châu” với bất kỳ ai, với bất kỳ đồ tài nào, còn thiên hạ đang nhìn tai họ nghĩ tới bản đồ lòng nghe. Rồi cuối cùng, sự cãi vã là điều không thể tránh khỏi khi mỗi người đều...thông minh.

Bản cảm thấy mình là người giàu nhất trên thế giới, thậm chí sẵn sàng bao luôn bất kỳ ai, hay mua thêm rượu mới mỗi ngày cùng uống, bởi vì bản luôn có sự nóng nảy tưng tưng. Điều với bản, thân xác chỉ là cát bụi, danh vọng chỉ là mây khói và tiền bạc chỉ là...bùn đất mà thôi.

Bản cảm thấy mình là người gan dạ, sẵn sàng đánh nhau với bất kỳ ai. Chẳng cần một lời nói trái tai, lập tức người này trở thành kẻ thù của bản. Không một ai có thể đánh bản phun máu đầu, bởi vì bản không hề lùi bước trước bất kỳ điều gì. Bản là người gan dạ cả mà. Khi đã xảy ra rồi, bản chẳng ngại gì để đương đầu mà đi, mặc cho xe cộ thì nhau tránh. Thậm chí, bản còn dám bỏ bóng “bản chân” với nhà trước mặt và con và hàng xóm.

Bản cảm thấy mình là người ích kỷ, bởi vì bản luôn muốn xin lấy thiên hạ. Thậm chí khi bản vào cổng đèn sáng ư chứ ư, thậm chí bản vẫn cứ đứng xin lấy cho tới bao giờ cái cổng đèn trở lại mới thôi. Có khi bản xin phép chủ nhà đi với một người lạ mà vẫn luôn quỳ xuống chào ra khỏi cửa phòng nhận ư.

Bản cảm thấy mình là người rất cần thận, thậm chí còn như móc chân vào sự nóng nảy của người khác khi làm mất giấc ngủ ngon lành ngay bên cạnh mình.

Sau cùng, bản cảm thấy mình là người có trí tuệ bởi vì những việc cần làm đã qua đi rồi đi tám tại ông Bành trạch, thậm chí bản vẫn như và như đi như là hàng chục lần, chỉ vì sự khác biệt hay không hiểu ư.

Những biểu hiện “bản lĩnh đàn ông” trên đây khi nhận ra vào, nhận ra một điều trung bình thì tôi đã nhận ra

mọt bầu khí vui vẻ và đôi lúc đem lại nét đẹp thanh ng, nhng n u đi tới chỗ thái quá, ch c ch n s t o nên nhng b t n, b i vì :

- R u thì trng, nhng u ng vào s làm cho mọt đ và nhu m đen t cách.

Gã xin ghi lại n i đây bài thơ của Đăng Châu :

- Đêm qua anh đi nh u v ,

Đi anh, em thấy tái tê cõi lòng.

Khi đi ch s dàng hoàng,

Khi v x t b t, xang bang phát r u.

Nào đâu chi c kính đi màu,

Cái máy di đng mua đ u mùa xuân.

Nào đâu cái mũ ph t đen,

Cái “dây bao t ”...mọt luôn, kh i tìm.

Nói ra s ti ng s tằm,

Van anh, anh hãy gi thân gi mình.

Nh x a anh v n hi n lành,

C ăn nh u mi t, ri t thành h thân.

Mu n cho v quí, con th ng,

Van anh s m b con đ ng bê tha.

Đêm qua anh đi nh u v ,

Dàng hoàng ch s bay đi...r t nh u.

T đó, gã t h i :

- Phe đ n bà con gái s nhìn hi n t ng nh u nh th nào và s nghĩ gì v k say x n ?

Công b ng mà nói :

- Phe đ n bà con gái không u ng r u, nhng l i r t kh vì r u.

Không c n nói ra thì ai cũng bi t nhng h u qu nghiêm trng r u đã gây nên. N u nh u nhà thì mọt cho bà xã, v a ph i lo n u n ng, l i v a ph i lo thu đ n. Chi n tr ng th t ng n ngang và n ng n c khi cu c vui v a tàn. May phúc n u các chi n h u còn t nh táo bi t đ ng v và ông ch ng leo lên gi ng ng mọt gi c. B ng không, các chi n h u c ng i cù c a, hát h ng hay tâm s còm v i nhau, còn ông ch ng l i quay ra qu y phá, ch i b i hàng xóm, đánh đ p v con thì qu th t là h t n c nói.

Trái l i, n u nh u t i m ch c ch n s ph i hao t n gi a lúc kinh t gia đình đang g p nh u khó khăn, đ ng th i cũng không đ m b o đ c s trong sáng. Có gi i m i bi t. y là gã ch a đá đ ng t i nhng tai h i v s c kh e, nh t là v h nh phúc, b i vì h u h t các gia đình l c đ c hay h c h c v i nhau ph n l n đ u có chung mọt hi n t ng, đó là ông ch ng say x n.

M ́ t tác gi ́ thu ́ c phe k ́ p t ́ c, sau khi quan sát nh ́ ng bi ́ n đ ́ ng trong khu xóm, đã ghi nh ́ n nh ́ sau :

“C ́ hai gia đ ́nh ly đ ́ thì c ́ hai ông ch ́ ng đ ́ u là nh ́ ng h ́ h ́m, dù h ́ đ ́ u là nh ́ ng ng ́ ́ i c ́ h ́ c, m ́ t ông k ́ s ́ và m ́ t ông phó giám đ ́ c. C ́ ba ph ́ n ́ g ́ a b ́ a còn khá tr ́ , thì ba ng ́ ́ i ch ́ ng c ́ a h ́ đ ́ u ch ́ t vì r ́ ́ u. M ́ t ng ́ ́ i ch ́ ng vì say, gây ra tai n ́ n giao thông b ́ ch ́ n th ́ ́ ng s ́ n ́ o. M ́ t ng ́ ́ i khác không say nh ́ ng l ́ i do m ́ t k ́ say t ́ ng vào anh, gây th ́ ́ ng tích nghi ́m tr ́ ng và anh đã m ́ t ́ b ́ nh vi ́ n. M ́ t ng ́ ́ i ch ́ ng khác qua đ ́ i vì đã “t ́ t ́ đ ́ n” trong r ́ ́ u, b ́ i vì r ́ ́ u đã h ́ y ho ́ i lá gan l ́ n nh ́n cách c ́ a anh ta...Và cho dù không gây ra đ ́ u gì nghi ́m tr ́ ng ch ́ ng n ́ a, thì ch ́ ng ng ́ ́ i v ́ nào h ́ ng thú khi ông ch ́ ng m ́ i t ́ i v ́ nhà v ́ i b ́ m ́ t đ ́ gay, m ́ m s ́ c mùi r ́ ́ u và “n ́ t ́ ng” h ́ n là còn n ́n th ́ c n ́n th ́ o. M ́ t ph ́ n ́ c ́ đ ́ a con đ ́ u ́ m liên mi ́n, ch ́ b ́ o vì nó là “đ ́ a con c ́ a t ́ i th ́ b ́ y”. Ch ́ ng ch ́ hay nh ́ u m ́ i cu ́ i tu ́ n và sau khi đã ng ́ ng ́ ông ́ y li ́ n tìm đ ́ n ch ́ và k ́ t qu ́ là đ ́ a con duy nh ́ t c ́ a h ́ c ́ o t ́ o ho ́ i...M ́ t bà m ́ su ́ t đ ́ i quá kh ́ vì c ́ ông ch ́ ng u ́ ng r ́ ́ u, nên khi c ́ con gái xinh đ ́ p t ́ i tu ́ i l ́ y ch ́ ng, c ́ bao chàng trai theo đ ́ u i, bà ch ́ yêu c ́ u chàng r ́ t ́ ng lai m ́ t đ ́ u ki ́ n duy nh ́ t, đó là không u ́ ng...r ́ ́ u”.

Theo m ́ t tài li ́ u m ́ i đây c ́ a H ́ i đ ́ ng Giám m ́ c Pháp, thì hàng năm t ́ i n ́ ́ c này có t ́ i 40.000 ng ́ ́ i ch ́ t vì r ́ ́ u và r ́ ́ u là nguyên nh ́n th ́ ba gây n ́n t ́ vong, sau b ́ nh ung th ́ và các b ́ nh tim m ́ ch. Vì th ́ , các Giám m ́ c Pháp không ng ́ n ng ́ i g ́ i r ́ ́ u là ch ́ t ma túy đ ́ c h ́ i.

Tr ́ ́ c nh ́ ng h ́ u qu ́ nghi ́ t ng ́ y, theo g ́ ghi nh ́ n thì l ́ p tr ́ ́ ng cánh đ ́ n bà con gái đ ́ ́ c chia thành hai phe.

Phe th ́ nh ́ t là phe ch ́ ng đ ́ i quy ́ t li ́ t, nh ́ t đ ́ nh không th ́ a hi ́ p v ́ i nh ́ u. Ph ́ i dùng m ́ i bi ́ n pháp t ́ yêu th ́ ́ ng đ ́ n c ́ ng r ́ n khai tr ́ r ́ ́ u cho b ́ ng đ ́ ́ c. Ch ́ ng h ́ n trong nh ́ ng đ ́ p gi ́ t ́ t, ph ́ i gi ́ m b ́ t l ́ ́ ng r ́ ́ u t ́ i đ ́ a, ph ́ i nghe ng ́ ng và khi th ́ y c ́ h ́ i men trong nhà, thì l ́ p t ́ c và kiên quy ́ t đ ́ p t ́ t.

Phe th ́ hai là phe nghĩ r ́ ng : già néo thì đ ́ t dây, tr ́ ́ c m ́ t hi ́ n t ́ ́ ng hi ́ n nhiên không th ́ xóa b ́ đ ́ ́ c, đành ph ́ i tìm gi ́ i pháp s ́ ng chung v ́ i r ́ ́ u. C ́ ng nh ́ đ ́ ng bào v ́ ng đ ́ ng b ́ ng sông C ́ u long, năm nào c ́ ng b ́ ng p n ́ ́ c, nên đành ph ́ i đ ́ a ra nh ́ ng cách th ́ s ́ ng chung v ́ i l ́ t. Gi ́ i pháp này đ ́ ́ c m ́ t ch ́ mô t ́ nh ́ sau :

“Không cho ́ ng đi thì không đ ́ ́ c, vì làm sao mà ngăn ch ́ n. Tôi đành v ́ t v ́ t : anh nh ́ u in ít thôi. Dĩ nhiên là tôi đ ́ ́ c nghe ́ ng h ́ a nh ́ ng l ́ i ng ́ t ng ́ o nh ́ rót vào tai : ́ , anh bi ́ t r ́ i, ch ́ phá m ́ i ch ́ u ́ ng c ́ vài lon...Tranh th ́ v ́ c ́ ng còn bi ́ t n ́ v ́ và nghe l ́ i v ́ mà tôi k ́ m b ́ t, gi ́ ́ ng ́ nhà đ ́ ́ c b ́ a nào hay b ́ a n ́ y. Ví đ ́ c ́ ai m ́ i thì tôi l ́ y lý do sinh nh ́ t con, k ́ ni ́ m ngày g ́ p nhau, quen nhau, yêu nhau, c ́ ́ i nhau...đ ́ t ́ ch ́ c t ́ i nhà cho ́ ng b ́ t đi. Th ́ m ch ́

Đến cái lần cãi nhau đầu tiên, tôi cũng thấy chắc chắn niềm vui của anh không thể nào lạnh. Thấy mà cũng không gì chân thật cả trong mắt tôi lúc. Dù cũng tay chi u chi ng, bu c đ c ng nhà mất thán, thì con ma men trong ng i ng ít ra cũng sống hết mất hai ngày. Mà nh ng ngày y thì ôi thôi không sao k xi t. Nói ra thì ng b o : Có ph i ngày nào anh cũng đi đâu, có ph i anh mèo m gì đâu. Ti n l ng anh n p h t cho em. Lâu lâu m i nh u m t b a thì ph i cho anh nh u lâu lâu ch ? Ch ng tôi v n r t hi n và th ng v , tuy lúc s n ng có qu y, nh ng là qu y hi n, nên tôi v a gi n l i v a bu n c i, v a t c l i v a th ng mà ch ng th nào b ng đ c. B n có bi t không, ng l y c lâu lâu m i đ c v “th ” cho đi m t l n, nên ông cũng th gi n luôn, t i khi “l t bánh” m i v . Đến nhà, ng dùng kh nh c k nh t đá vào vách, đ p đ u vào t ng...đ mình th y t i nghi p, s ng đau, trúng gió nên r ng mà l i ng vào gi ng đ xoa đ u. V y mà ng còn làm eo, có ch u đi li n cho đâu. C n m i ra đó...Đó là lúc x n ch a t i b n, ch còn khi t i b n r i, ng m c a t mà t ng m toa lét, báo h i bao nhiêu qu n áo đ u b t đ m, ph i mang đi gi t...R i l i còn cái n n ch ch ng, ch có nh ng bà có ch ng nh u m i th u hi u. Chuy n m t ti n, m t xe, th m chí c tại n n đầu ph i là hy h u. Mà đang vui, ch ng ông nào ch u đi n tho i v m t ti ng vì ngán b b n ch e là s v , mà ng cũng không mu n g i vì ngán b mình cảm r m làm ng m t vui. Thà c x l ng đi r i v chu c l i sau v y. Dù đang gi n và đang t c, mà th y ng chân nam đá chân chiêu l o d v đến nhà, ng v t xu ng đ t, thì n i vui m ng đã ch ng đ c bao nhiêu t c gi n...Thôi thì gi m đ c ch ng nào hay ch ng n y. Cũng đành ch p nh n gi i pháp s ng chung v i r u. Mi n là ng bi t h n ch , bi t yêu th ng mình lúc t nh, thì mình cũng s n sàng chi u ng m i khi ng x n”.

Tr c khi k t lu n, gã xin k l i m t vài m u chuy n trên báo “Công an Thành ph ” đ làm gi m b t b u khí căng th ng.

M u chuy n th nh t đ c g i là “n hôn kinh h n”. Đây không ph i là hôn “c u x c” làm m t cái l tại đ i th c a võ sĩ Mike Tyson trong m t tr n đ u quy n anh đ y tại ti ng. M i đây ông Hai, m t đ t l u linh, vì quá h ng trong m t ch u nh u đ n “qu nh cà ná”, đã ô m l y ông T , ng i cùng xóm, t t t tâm s , r i đ t nhiên c n m t phát, ti n đ t cái l tại c a chi n h u do tình c m trào dâng nh men r u đ . Sau đó vì quá h i h n, ông Hai đã c m dao ch t ph ng ngón tay tr c a mình đ mong...chu c l i l i l m!

M u chuy n th hai đ c g i là “ng i có võ g ng”. Trong m t b a nh u, khi đã x ng x ng, m t anh b n b n n :

- Tao có võ g ng. M t khi đã g ng lên thì dao chém vào đ u b t tung ra h t.
- Th y các chi n h u không tin, anh ta b n s n áo lên, đ a ra m t cánh tay gân gu c và b o :
- Cho t i bay th .

Nghe vậy, mặt chỉn hĩa bèn vác dao làm liến. Phép mặt nhất, tay anh ta đâm đĩa nhúng máu. Và thĩ là anh ta hét toáng lên :

- Tao nói giến, tĩ sao tĩ bay liĩ làm thĩ t.

Tĩ nhĩng điũ vĩa trình bày, gã xin liĩ p liĩ câu hĩ :

- Phĩ nhĩ u nhĩ thĩ nào cho đáng mặt mày râu ?

Theo gã nghĩ :

- Tĩ bĩn chĩ t rĩĩ u không phĩ là điũ u xĩ u.

Bĩ vì chính Thánh vĩ nh cũng đã viĩ t :

- Chúa ban rĩĩ u ngon làm no thĩ a lòng ngĩĩ i.

Và thánh Phaolĩ còn khuyên Timĩthĩ nhĩ sau :

- Vì con đau bao tĩ , nên hãy cĩ mà dùng mặt chút rĩĩ u.

Các bác sĩ cũng nói :

- Uống ít rĩĩ u mĩ i ngày, có thĩ làm giĩ m nguy cĩ tim mĩ ch.

Sĩ dĩ rĩĩ u dĩn tĩ nhĩng hĩ u quĩ xĩ u là do ngĩĩ i uĩng rĩĩ u không biĩ t kĩ m chĩ và không biĩ t tĩ dĩt cho mình nhĩng liĩn mĩ c, nhĩng giĩ i hĩn.

Thĩc vậy, khi ngĩĩ vào bàn nhĩ u, phĩ biĩ t giĩ liĩy nhĩn cách cĩ a mình. Rĩĩ liĩ còn phĩ biĩ t khi nào nên uĩng, còn khi nào phĩ sĩ tĩ p. Và khi đã dĩ, thĩ dù có bĩ mĩ i mĩ c, cũng phĩ thĩ và mĩ t giĩ t cũng không.

Mĩ t tác giĩ khác đã tóm liĩĩ c nhĩ sau :

“Cái chính là ngĩĩ nhĩ u phĩ có “bĩn lãnh dĩn ông”, biĩ t lúc nào thĩ dĩng liĩ. Hoàn cĩ nhĩ gia dĩĩn mĩ i ngĩĩ i mĩ i khác, nhĩng tĩ t cĩ dĩũ phĩ nĩ m trong giĩ i hĩn cho phép. Mà ngĩĩ cĩ p phép liĩ chính là bà...vĩ yêu quĩ cĩ a mình”.

Và nhĩ vĩy :

- Mình phĩ làm chĩ rĩĩ u, chĩ dĩng bao giĩ dĩ cho rĩĩ u làm chĩ mình.